

13 Οκτωβρίου, 1993

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

LEFKARITIS BROS MARINE LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 281/91)

Φορολογία Εισοδήματος — Κατά πόσο η φορολογική υποχρέωση αποσβένεται μετά από συμφωνία — Φορολογική υποχρέωση δεν αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας — Ανάπτυξη από τη **Σαββίδης v. Διευθυντού Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων.**

5

Ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμος (Ν. 4/78) όπως τροποποιήθηκε) — Άρθρο 12(1) — Επιβάλλει τη διενέργεια της επιβολής της φορολογίας εντός της εξαετίας και όχι τον προσδιορισμό του ολικού ποσού του φόρου — Ως προς την είσπραξη φορολογίας, καμία περιοριστική προθεσμία δεν επιβάλλεται από το Νόμο.

10

Οι αιτητές προσέβαλαν την πράξη απαιτήσεως της πληρωμής φόρου εισοδήματος, τον οποίο παρέλειψαν να παρακρατήσουν από τις μηνιαίες αποδοχές υπαλλήλου τους, κατά τα έτη 1980 και 1981.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Η φορολογική υποχρέωση δεν αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας. Η ισχυριζόμενη εδώ συμφωνία, είναι έξω από τα πλαίσια του Νόμου. Σχετική επί του προκειμένου είναι η απόφαση **Γεώργιος Σαββίδης v. Διευθυντού Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων.**

20

2. Εκείνο που το Άρθρο 12(1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου (Ν. 4/78) επιβάλλει να γίνει μέσα στην προθεσμία των 6

25

5 ετών, είναι η επιβολή της φορολογίας και όχι ο προσδιορισμός του ολικού ποσού του φόρου που ο εργοδότης όφειλε να είχε παρακρατήσει από τις αποδοχές μισθωτού στην υπηρεσία εργοδότη και η αποστολή σ' αυτόν γραπτής ειδοποίησης σύμφωνα με τον Κανονισμό 6(3)(α) των περί Παρακρατήσεως Φόρου Εισοδήματος Εξ' αποδοχών Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 231/64). Στην παρούσα περίπτωση η επίδικη ενέργεια του Διευθυντή αφορά την είσπραξη και όχι την επιβολή του φόρου. Όπως δε λέχθηκε και στην υπόθεση *Lefkaritis Bros Marine Ltd v. Δημοκρατίας*, σ' ό,τι αφορά την είσπραξη φορολογίας, ο Νόμος δεν επιβάλλει οποιαδήποτε περιοριστική προθεσμία.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £100 έξοδα.

--- - Αναφερόμενες υποθέσεις: --- -

15

Σαββίδης v. Διευθυντού Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (1992) 4 Α.Α.Δ. 1374,

Lefkaritis Bros Marine Ltd v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4722.

20

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απαιτήθηκε από τους αιτητές να πληρώσουν τον φόρο εισοδήματος που είχαν παραλείψει να παρακρατήσουν από τις μηνιαίες αποδοχές που κατέβαλλαν στον υπάλληλό τους κατά τα έτη 1980 και 1981.

30

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τους Αιτητές.

Στ. Ιωσήφ. Χ"Γιάννη, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Οι Αιτητές προσβάλλουν την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (εφεξής ο "Διευθυντής"), ημερομηνίας 4/1/1991, με την οποία απαιτήθηκε από αυτούς να πληρώσουν το φόρο εισοδήματος που είχαν παραλείψει να παρακρατήσουν από τις μηνιαίες αποδοχές που κατέβαλλαν στον υπάλληλό τους Κώστα Κρασιά κατά τα έτη 1980 και 1981.

40

Οι Αιτητές είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης. Στη διάρκεια των ετών 1975 μέχρι 1981, ανάμεσα στους μισθωτούς που εργοδοτούσαν, υπήρχαν Κύπριοι ναυτικοί. Επειδή οι Αιτητές παρέ-

λειψαν να υποβάλουν δηλώσεις για τις αποδοχές των μισθωτών που εργοδοτούσαν στην εν λόγω περίοδο, καταχωρήθηκε εναντίον τους η ποινική υπόθεση αρ. 4110/81 ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρινας. Στις 23/1/1982 το Δικαστήριο καταδίκασε τους Αιτητές και τους διέταξε να υποβάλουν στο Διευθυντή καταστάσεις των εργοδοτούμενων τους, περιλαμβανομένων των Κυπρίων ναυτικών. Στις 28/5/1982 οι Αιτητές υπέβαλαν κατάσταση απολαβών και στοιχεία αναφορικά με τους Κυπρίους ναυτικούς που εργοδοτήθηκαν από αυτούς στην περίοδο 1978 μέχρι 1981. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και ο ναυτικός Κωνσταντίνος Κρασιάς. 5 10

Ο Διευθυντής, στηριζόμενος στην πιο πάνω κατάσταση των Αιτητών, επέβαλε στον προαναφερθέντα πρώην υπάλληλό τους φορολογίες εισοδήματος για τα έτη 1980 και 1981, αναφορικά με την έμμισθη απασχόλησή του από τους Αιτητές. Οι σχετικές ειδοποιήσεις που εκδόθηκαν επί του προκειμένου φέρουν σφραγίδα με ημερομηνία 13/8/1987. Το ποσό του οφειλόμενου φόρου ήταν £970 για το 1980 και £31,70 για το 1981. Ο Διευθυντής δεν κατόρθωσε να εισπράξει οποιοδήποτε ποσό από τον Κώστα Κρασιά. 15 20

Με επιστολή του προς τους Αιτητές, ημερομηνίας 28/3/1990, ο Διευθυντής επέστησε την προσοχή τους στις πρόνοιες του Νόμου και ζήτησε από αυτούς να καταβάλουν τα πιο πάνω ποσά του φόρου τα οποία έπρεπε να είχαν παρακρατήσει από τις αποδοχές του πιο πάνω υπαλλήλου τους κατά τα έτη 1980 και 1981. Μαζί με την πιο πάνω επιστολή του ο Διευθυντής απέστειλε στους Αιτητές αντίγραφα των αντίστοιχων ειδοποιήσεων επιβολής φορολογίας στον εν λόγω υπάλληλό τους για τα αναφερόμενα δυο χρόνια. 25

Οι Αιτητές διαμαρτυρήθηκαν με επιστολή του δικηγόρου τους, ημερομηνίας 21/7/1990, η οποία έχει ως εξής: 30

"Κατ' εντολήν των πελατών μου της εταιρείας Lefkaritis Bros Marine Ltd, από τη Λάρινα γνωρίζω λήψιν επιστολής σας ημερομηνίας 28.3.1990 το περιεχόμενο της οποίας εσημειώθη και σ' απάντηση σας πληροφορώ τα ακόλουθα: 35

1. Όπως και προφορικά σας επεξηγήθηκε σε συνάντηση που είχαμε στο γραφείο σας στην παρουσία του λογιστή των πελατών μου κ. Κωστάκη Χριστοφίδη η θέση των πελατών μου είναι ότι οι πελάτες μου δεν προτίθενται να καταβάλουν οποιοδήποτε ποσόν για λογαριασμόν του Κώστα Κρασιά που διεκδικεί το γραφείο φόρου εισοδήματος για τους πιο κάτω λόγους: 40

5 (Α) Είναι η θέση των πελατών ότι ναυτικοί που εργάζονται σε Κυπριακές Ναυτιλιακές Εταιρείες δεν έχουν υποχρέωση για την καταβολή φόρου εισοδήματος ή και εν πάση περιπτώσει εις ουδεμίαν αποκοπήν έπρεπε να προβούν με βάση τον σχετικό Νόμο.

(Β) Οι πελάτες μου σας εφοδίασαν με αντίτυπο για τις αποδείξεις υποβολών τους από το 1982.

10 (Γ) Οι φορολογίες του πιο πάνω Κώστα Κρασιά επεβλήθησαν τον Ιούλιο 1987 και για πρώτη φορά οι πελάτες μου πληροφορήθηκαν για εκκρεμούσες φορολογίες 8 ολοκληρωμένων χρόνων μετά την υποβολή σχετικών καταστάσεων.

15 (Δ) Ο Λειτουργός Εισπράξεως Φόρων εις ουδεμίαν ενέργεια προέβη μέχρι σήμερα για την είσπραξη των εν λόγω φορολογιών από τον φορολογούμενο Κώστα Κρασιά αλλά αντίθετα μετά πάροδο οκτώ ολοκληρωμένων ετών διεκδικούνται εκκρεμότητες φορολογίας από δεκαετίας από τους πελάτες μου.

20 (Ε) Οι πελάτες μου θεωρούν τουλάχιστον αδικία την εν λόγω εξέλιξη επαναλαμβάνουν τις θέσεις τους ότι ουδεμία νομική ή και άλλη υποχρέωση έχουν στην καταβολή οποιουδήποτε ποσού σήμερα.

25 2. Ως εκ τούτου παρακαλώ όπως επανεξετάσετε την υπόθεση εν όψει των ανωτέρω και μου δώσετε την τελική σας απάντηση αναφορικά με το πιο πάνω θέμα για να μπορέσουν με τη σειρά τους οι πελάτες μου να απευθυνθούν στο Δικαστήριο για να δικαιωθούν."

30

Σ' απάντηση, ο Διευθυντής απέστειλε στους Αιτητές την πιο κάτω επιστολή, ημερομηνίας 4/1/1991:

35 "Αναφέρομαι στην επιστολή του δικηγόρου σας κ. Χάρη Κυριακίδη ημερομηνίας 21/7/90 με την οποία φέρει ένσταση στην απόφαση του Γραφείου Φόρου Εισοδήματος που περιέχεται στη ειδοποίηση ημερομηνίας 28/3/90 και με την οποία

40 σας ζητήθηκε να πληρώσετε τον φόρο που αναλογεί σε μισθούς που καταβάλατε στον πρώην υπάλληλό σας κ. Κώστα Κρασιά, Αφ. Ταυτ. 348913 πλήν όμως δεν αποκόψετε φόρον εισοδήματος κατά παράβαση της σχετικής Νομοθεσίας.

2. Η απόφαση του Τμήματος, που περιέχεται στην πιο πάνω ει-

δοποίηση καθώς και στην ειδοποίηση αυτή, στηρίζεται στο άρθρο 52 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1990 και στις παραγράφους 5 και 6 των περί Παρακρατήσεως Φόρου από τις Αποδοχές Κανονισμών του 1969 & 1973 σύμφωνα με τους οποίους κάθε εργοδότης όταν καταβάλλει προς μισθωτόν αποδοχές που υπερβαίνουν το αφορολόγητο ποσό, οφείλει να αποκόπτει φόρο σύμφωνα με τους εγκεκριμένους πίνακες και να τον καταβάλλει στον Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων βάσει της παρ.6 εδάφιο (3) των ίδιων Κανονισμών.

5

10

3. Συγκεκριμένα με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς, είχατε υποχρέωση να αποκόψετε φόρο για τα έτη 1980 και 1981 ποσού £970.00 και £31.70 αντίστοιχα από τις αποδοχές που καταβάλατε στον κ. Κ. Κρασιά πλην όμως ουδεμία αποκοπή είχε γίνει.

15

4. Ως εκ τούτου καλείσθε όπως διευθετήσετε πληρωμή των οφειλομένων ποσών φόρου που αναφέρονται στην παρ.3 της ειδοποίησης αυτής και που προκύπτουν από την πιο πάνω παράλειψή σας. Ο τρόπος υπολογισμού του οφειλομένου φόρου εκτίθεται στα αντίγραφα των φορολογιών με αναφορά 80/87/08 και 81/87/08 που σας αποστάληκαν με την ειδοποίηση ημερ. 28/3/90.

20

5. Η ημερομηνία επιβολής τόκου προς 9% με την παρούσα ειδοποίηση αναθεωρείται και άρχεται από 1/5/90, ημερομηνία κατά την οποία είχε λήξει η προθεσμία καταβολής του φόρου που σας δόθηκε με την ειδοποίηση του Τμήματος ημερ. 28/3/90.

25

6. Σε περίπτωση που διαφωνείτε με την πιο πάνω απόφαση μου μπορείτε να προσφύγετε στο Ανώτατο Δικαστήριο μέσα σε 75 μέρες από την ημερομηνία της ειδοποίησης αυτής."

30

Ως αποτέλεσμα της πιο πάνω επιστολής, οι Αιτητές καταχώρησαν την παρούσα προσφυγή την οποία βασίζουν πάνω σε διάφορα νομικά σημεία τα οποία, όμως, περιορίστηκαν, με τη γραπτή αγόρευση του ευπαιδευτού δικηγόρου τους, στα ακόλουθα τρία:

35

Το πρώτο νομικό σημείο των Αιτητών εδράζεται στον ισχυρισμό τους ότι, μετά την επίδοση του διατάγματος του Δικαστηρίου στην ποινική υπόθεση αρ. 4110/81, στο οποίο έχω αναφερθεί, ο κ. Ντίνος Λευκαρίτης, εκ μέρους των Αιτητών και ο υπάλληλος του Επαρχιακού Γραφείου Φόρου Εισοδήματος της Λάρνακας, κ. Χριστοφίδης, συνήψαν συμφωνία, μέσω τηλεφώνου, με βάση την οποία οι μεν Αιτητές υποσχέθηκαν να υποβάλουν στο Γραφείο Φόρου Εισοδήματος τις καταστάσεις των Κυπρίων ναυτικών που εργοδο-

40

τούσαν μέχρι 9/4/1982, το δε Γραφείο Φόρου Εισοδήματος θα προχωρούσε στην επιβολή και είσπραξη του φόρου αποκλειστικά εναντίον των εργοδοτούμενων ναυτικών και όχι εναντίον των Αιτητών. Ο Διευθυντής αρνήθηκε τον ισχυρισμό αυτό των Αιτητών, ο οποίος παρέμεινε παντελώς ατεκμηρίωτος εφόσον η ύπαρξη της ισχυριζόμενης συμφωνίας δεν έχει αποδειχθεί είτε με μαρτυρία είτε με οποιαδήποτε άλλα αποδεικτικά μέσα ή στοιχεία. Όπως και να έχουν, όμως, τα πράγματα, οφείλω να προσθέσω ότι τυχόν τεκμηρίωση της ισχυριζόμενης συμφωνίας δεν αποτελεί λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης εφόσον, αφ' ενός, δε δεσμεύει το Διευθυντή ούτε επιτρέπει σ' αυτόν να παραιτηθεί της υποχρέωσης του να απαιτήσει από τους Αιτητές το φόρο που οφείλουν στο δημόσιο και, αφ' ετέρου, δεν απαλλάσσει τους Αιτητές από την υποχρέωση καταβολής φόρου που οφείλουν σύμφωνα με το Νόμο. Η φορολογική υποχρέωση δεν αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας. Η ισχυριζόμενη συμφωνία είναι έξω από τα πλαίσια του Νόμου. Σχετικό επί του προκειμένου είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση *Γεώργιος Σαββίδης v. Διευθυντού Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1374, στις σσ. 1381-1383:

"Αναφορικά με τον ισχυρισμό του κ. Νικολαΐδη ότι, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου, "η συμφωνία με ανταλλάγματα και παραχωρήσεις των δυο πλευρών", ημερομηνίας 14/11/1988, είναι δεσμευτική και για τα δυο μέρη με εξαίρεση την περίπτωση δόλου, έχω τη γνώμη ότι δε δεσμεύει το Διευθυντή, ούτε νομίζω ότι επιτρέπει στο Διευθυντή να παραιτηθεί της υποχρέωσης του να επιβάλει στο Αιτητή το φόρο τον οποίο οφείλει στο δημόσιο. Οι γενικές αρχές του ιδιωτικού δικαίου δεν έχουν εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση. Η επιβολή φορολογίας από το Διευθυντή αποτελεί άσκηση του κυριαρχικού δικαιώματος του κράτους για επιβολή φόρου. Ο φόρος αποτελεί αναγκαστική και χωρίς αντάλλαγμα παροχή του ιδιώτη προς το κράτος χάριν εκπληρώσεως των κρατικών σκοπών και αποβλέπει στην ικανοποίηση του δημοσίου συμφέροντος. Δημόσια είναι η φύση της φορολογικής σχέσης και δε διέπεται, ως εκ τούτου από τις αρχές του ιδιωτικού δικαίου.

Ο Διευθυντής είναι επιφορτισμένος με το καθήκον της εφαρμογής των ρητών διατάξεων της φορολογικής νομοθεσίας και δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωση να τις εφαρμόσει. Πηγή του φορολογικού δικαίου είναι ο νόμος. Δεν είναι δυνατό να χαριστεί φόρος ο οποίος είναι καταβλητέος, άνευ νόμου. Στο σύγγραμμα του Μιχ. Γ. Κυπραίου Στοιχεία Φορολογικού Δικαίου, 1980, στη σ.118 αναφέρονται τα εξής:

‘β. Η φορολογική ενοχή γεννιέται απ’ ευθείας από το νόμο και ποτέ από φορολογικές συμφωνίες ή συμβιβασμούς ανάμεσα στο φορολογικό δανειστή και οφειλέτη.’

Στη σ. 199 του ίδιου συγγράμματος αναφέρονται τα εξής: 5

‘ε. Η φορολογική ενοχή γεννιέται αμετάκλητα, επειδή η γέννηση συνδέεται από το νόμο με την πραγματική συντέλεση του νομοθετικού περιστατικού, ανεξάρτητα από τη θέληση ή την πλάνη του φορολογουμένου, είναι φανερό ότι η γεννηθείσα φορολογική ενοχή δεν βρίσκεται πια στη διάθεση των μερών της φορολογικής ενοχής. Συνεπώς η φορολογική ενοχή δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συμβάσεως ή συμβιβασμού.’ 10

Το νομικό δόγμα του estoppel που επικαλείται ο Αιτητής δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις δέσμιας αρμοδιότητας, όπως είναι η παρούσα. Συμφωνώ επί του προκειμένου με την εισήγηση της ευπαιδευτής δικηγόρου του Διευθυντή, η οποία φαίνεται να υποστηρίζεται και από το ακόλουθο απόσπασμα από το σύγγραμμα του Κυριακόπουλου Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον, Τόμος Β, σσ. 287, 288: 15

‘Αλλ’ όταν ο νόμος επιβάλλη εις τους πολίτας δημοσίας υποχρεώσεις-φορολογικές, αστυνομικές κλπ.-αι αρχαί υποχρεούνται ν’ απαιτήσωσι την εκπλήρωσιν τούτων διότι παραίτησις από οφειλομένης έναντι της δημοσίας διοικήσεως δυνάμει του δημοσίου δικαίου παροχής, θα ισοδυναμεί προς μη εφαρμογήν του νόμου. Διό, κατά κανόνα, παραίτησις της δημοσίας διοικήσεως από απαιτήσεως ανηκούσης αυτή, είναι δυνατή μόνον δυνάμει ειδικής εξουσιοδοτήσεως του νόμου. 25

.....
Αλλ’ άνευ εξουσιοδοτήσεως, πάσα παραίτησις από δημοσίας αξιώσεως, είτε αύτη ορίζεται εν διοικητική πράξει είτε εν διοικητική συμβάσει, συνιστά παράβασιν του νόμου και, επομένως, είναι άκυρος.’ 30

Από όσα έχω αναφέρει πιο πάνω προκύπτει ότι ο Διευθυντής είχε εξουσία, κάτω από τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, να προβεί στην αναθεώρηση της φορολογίας και στην επιβολή της πρόσθετης επίδικης φορολογίας στον Αιτητή ύψους £1.044." 40

Σχετική είναι και η υπόθεση *Lefkaritis Bros Marine Ltd v Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4722, στην οποία υιοθετήθηκε η προ-

σέγγιση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Σαββίδης v. Διευθυντού Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων* (ανωτέρω).

5 Οι Αιτητές δεν αμφισβητούν ότι για το 1980 και το 1981 και μέ-
χρι τη θέσπιση του περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Φορολογικοί Δια-
τάξεις) (Τροποποιητικού) Νόμου του 1982 (Νόμος αρ. 16 του 1982)
στις 9/4/1982, οι απολαβές μελών του πληρώματος Κυπριακών
πλοίων από μισθωτές υπηρεσίες τους, υπόκειτο στην επιβολή φό-
ρου εισοδήματος, όπως οι απολαβές από μισθωτές υπηρεσίες οποι-
10 ουδήποτε άλλου εργοδοτούμενου. Από τη γραπτή αγόρευση του ευ-
παιδευτού δικηγόρου τους προκύπτει επίσης ότι οι Αιτητές δεν αμ-
φισβητούν την υποχρέωσή τους, ως εργοδοτών του κ. Κρασιά, να
αποκόπτουν από τις φορολογητέες αποδοχές του το ποσό του
οφειλόμενου φόρου, όπως ρητά προβλέπει ο Κανονισμός 5(1)* των
15 περί Παρακρατήσεως Φόρου εξ Αποδοχών Κανονισμών του 1964
(Κ.Δ.Π. 231/64) οι οποίοι θεσπίστηκαν με βάση τις διατάξεις του
άρθρου 52(1)(α) του περί Φορολογίας του Εισοδήματος (Ξένων
Προσώπων) Νόμου (Νόμος αρ. 58/61), όπως τροποποιήθηκε (άρ-
θρο 76 όπως ήταν τότε αριθμημένο), ούτε αμφισβητούν ότι η απο-
20 στολή σ' αυτούς της επίδικης ειδοποίησης από το Διευθυντή είναι
σύμφωνη με την πρόνοια του Κανονισμού 6(3)(α)** των εν λόγω
Κανονισμών. Το μόνο που αμφισβήτησαν στα πλαίσια του πρώτου
νομικού σημείου, όπως έχω ήδη αναφέρει, ήταν το δικαίωμα του
Διευθυντή να προβεί στην επίδικη ενέργεια του κατά παράβαση της
25 ισχυριζόμενης συμφωνίας του μαζί τους. Ο επί του προκειμένου
ισχυρισμός των Αιτητών απορρίπτεται ως ανυπόστατος.

* 5(1) Έκαστος εργοδότης οσάκις καταβάλλη προς μισθωτών αποδοχάς
30 υπερβαινούσας το ποσόν των ελευθέρων φόρου αποδοχών (αι τοιαύται
καθ' υπέρβασιν αποδοχαί εν τοις μετά ταύτα θα αναφέρονται ως "αι φο-
ρολογητέαι αποδοχαί") οφείλει να αποκόπη τοσούτον ποσόν φόρου
όσον ήθελε καθορισθή εν τοις πίναξι παρακρατήσεως φόρου.

** 6(3)(α) Εάν εργοδότης τις αρνηθή ή παραλήψη να παρακρατήση φόρον εκ
35 των αποδοχών μισθωτού τινος ή εάν εντός τριάκοντα ημερών από του τέ-
λους μηνός τινος παραλείψη να αποστείλη προς τον Διευθυντήν του Τμή-
ματος Εσωτερικών Προσόδων κατάστασιν ως διαλαμβάνεται εν τη πα-
ραγράφω (1) του παρόντος Κανονισμού αναφορικώς προς φόρον παρα-
κρατηθέντα υπ' αυτού εκ των αποδοχών μισθωτού τινός, ο Έφορος δύ-
ναται, καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά ταύτα να προσδιορίση κατά την κρί-
40 σιν του το ολικόν ποσόν του φόρου ο οποίος έδει να είχε παρακρατηθή
ή αναλόγως της περιπτώσεως έχει παρακρατηθή και θα αποστείλη έγ-
γραφον ειδοποίησιν προς τον εργοδότην απαιτούσαν παρ' αυτού όπως
καταβάλη προς τον Διευθυντήν του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων το
ούτως προσδιορισθέν ποσόν εντός χρονικού ορίου οριζομένου εν τη τρι-
αύτη ειδοποίησει. Επί τούτοις, τοιούτον τι ποσόν θα καθίσταται πλη-
ρωτέον εις την λήξιν της εν τη ειδοποίησει ορισθείσης προθεσμίας.

Το δεύτερο νομικό σημείο πάνω στο οποίο οι Αιτητές βάσι-
σαν την προσφυγή τους είναι ότι, λόγω της καθυστέρησης του
Διευθυντή να απαιτήσει από αυτούς την καταβολή του φόρου ει-
σοδήματος που όφειλαν να αποκόπτουν από τον πρώην υπάλ-
ληλο τους κ. Κρασιά, δημιουργήθηκε σ' αυτούς η εντύπωση ότι
ο Διευθυντής δεν θα προέβαινε στην αποστολή της επίδικης ει-
δοποίησης και ότι το Δίκαιο της Επιείκειας εμποδίζει, ως εκ
τούτου, το Διευθυντή να προβεί στην επίδικη ενέργειά του.

5

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των Αιτητών περιορίστηκε στη δια-
τύπωση του πιο πάνω νομικού ισχυρισμού χωρίς να τον υποστη-
ρίξει με αναφορά σε οποιαδήποτε αυθεντία. Η απάντηση στον
επίδικο ισχυρισμό βρίσκεται στο απόσπασμα που έχω ήδη παρα-
θέσει από την απόφαση στην υπόθεση *Γεώργιος Σαββίδης v Διευ-*
θυντού Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (ανωτέρω), καθώς και
στην υπόθεση *Lefkaritis Bros Marine Ltd v. Δημοκρατίας* (ανω-
τέρω), στην οποία οι παρόντες Αιτητές ήγειραν ταυτόσημο ισχυ-
ρισμό εναντίον της νομιμότητας παρόμοιας απόφασης του Διευ-
θυντή για φόρο οφειλόμενο από άλλους υπαλλήλους των Αιτη-
τών, ο οποίος όμως απορρίφθηκε ως αβάσιμος.

10

15

20

Το τρίτο και τελευταίο νομικό σημείο πάνω στο οποίο βασίζε-
ται η προσφυγή αφορά τον οφειλόμενο φόρο για το 1980 και
εδράζεται στο γεγονός ότι μεσολάβησε χρονικό διάστημα πέραν
των 6 ετών από το 1980 μέχρι την αποστολή της επίδικης ειδο-
ποίησης στους Αιτητές. Με αφετηρία το πιο πάνω γεγονός ο ευ-
παίδευτος δικηγόρος των Αιτητών ισχυρίστηκε ότι ο Διευθυντής
ενήργησε αντίθετα στο Νόμο, έχοντας προφανώς υπόψη του το
άρθρο 23(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νό-
μων (Νόμος αρ. 4/78 όπως τροποποιήθηκε, το οποίο έχει ως εξής:

25

30

"23(1) Οσάκις ο Διευθυντής κρίνη ότι πρόσωπόν τι εφ' ού
επεβλήθη φόρος δυνάμει οιουδήποτε νόμου, περιλαμβανομέ-
νου και νόμου Κοινοτικής Συνελεύσεως επιβάλλοντος προσω-
πικήν εισφοράν υπό μορφήν φόρου εισοδήματος, ψηφισθέ-
ντος είτε προ είτε κατόπιν της ενάρξεως της ισχύος του πα-
ρόντος Νόμου, δεν εφορολογήθη ή εφορολογήθη διά ποσού
ελάσσονος εκείνου διά του οποίου ώφειλε να φορολογηθή ο
Διευθυντής δύναται, εντός του φορολογικού έτους ή εντός εξ
ετών από της λήξεως αυτού, να επιβάλη εις το πρόσωπον
τούτο φορολογίαν τοιούτου ποσού ή τοιούτου επιπροσθέτου
ποσού οίον επεβλήθη δυνάμει των διατάξεων του επιβαλό-
ντος τον φόρον νόμου και έδει να είχε βεβαιωθή και εισπρα-
χθή δυνάμει των εν λόγω διατάξεων, αι δε διατάξεις του πα-

35

40

ρόντος Νόμου εφαρμόζονται επί της τοιαύτης βεβαιώσεως και του επί τη βάσει αυτής επιβληθέντος φόρου."

- 5 Σ' απάντηση των πιο πάνω, ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Διευθυντή είπε ότι η επιβολή της φορολογίας στον κ.Κρασιά για το έτος 1980 έγινε μέσα στην προθεσμία των 6 ετών, δηλαδή στις 9/7/1984, η δε βεβαίωση της στις 13/8/1987 και, επομένως, δεν υπάρχει παράβαση της πιο πάνω νομοθετικής διάταξης. Οι Αιτητές δεν αμφισβήτησαν τις πιο πάνω ημερομηνίες. Εν πάση
- 10 όμως περιπτώσει, εκείνο που το άρθρο 12(1) του Νόμου 4/78 επιβάλλει να γίνει μέσα στην πιο πάνω προθεσμία των 6 ετών είναι η επιβολή της φορολογίας και όχι ο προσδιορισμός του ολικού ποσού του φόρου που ο εργοδότης όφειλε να είχε παρακρατήσει από-τις αποδοχές-μισθωτού στην υπηρεσία εργοδότη και η
- 15 αποστολή σ'αυτόν γραπτής ειδοποίησης σύμφωνα με τον προαναφερθέντα Κανονισμό 6(3)(α). Στην παρούσα περίπτωση η επίδικη ενέργεια του Διευθυντή αφορά την είσπραξη και όχι την επιβολή του φόρου. Όπως δε λέχθηκε και στην υπόθεση **Lefkaritis Bros Marine Ltd v. Δημοκρατίας** (ανωτέρω), σ'ότι
- 20 αφορά την είσπραξη φορολογίας ο Νόμος δεν επιβάλλει οποιαδήποτε περιοριστική προθεσμία.

- Εφόσον, όπως προκύπτει από τα πιο πάνω, όλοι οι νομικοί ισχυρισμοί κατά της νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης
- 25 έχουν κριθεί ανυπόστατοι, η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη πράξη επικυρώνεται. Εναντίον των Αιτητών επιδικάζεται ποσό £100 έναντι των εξόδων των Καθ' ων η Αίτηση.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £100,- έξοδα.